

KAJMAKČALAN I OLIMP, 05 - 08. oktobar 2012.

Kajmakčalan(2521m), je najviši vrh planine Nidže, koja se nalazi na granici Makedonije i Grčke. Poznat je po čuvenoj bitci iz prvog svetskog rata koja se vodila između srpske vojske sa jedne strane i bugarske i austrougarske sa druge strane. Preko šest hiljada srpskih vojnika poginulo je na Kajmakčalanu od 1916. do 1918. godine. Srpski vojnici su probili liniju fronta, 1918. godine, i za samo mesec i po dana, 1. novembra, oslobodili Beograd. U znak zahvalnosti srpskim vojnicima, podignuta je na samom vrhu kapela. Na ulazu u kapelu postavljena je tabla sa sledećim natpisom: "Mojim divjunacima neustrašivim i vernim koji grudima svojim otvoriše vrata slobodi i ostaše ovde kao večni stražari na pragu otadžbine. Aleksandar."/iz izveštaja sa izleta iznenađenja/

Ka vrhu

Planinarsko smučarsko društvo „Železničar“ i Planinarsko društvo „Pobeda“ su i ove godine organizovali tradicionalni izlet na Olimp i Kajmakčalan u okviru svojih zajedničkih planova i saradnje. Mesto u autobusu je bilo samo za one koji su se na vreme javili vodičima. Krenuli smo u petak naveče a po potrebama pravili pauze. U autobusu dosta nepoznatih, neiskusnih i mladih planinara, željni da vide Zevsov presto. Naviknuti na noćnu vožnju stižemo u podnožje Kajmakčalana po planu. Konačno smo već izdaleka videli belu tačku na vrhu. Znamo da je u pitanju crkva na vrhu. Verme sunčano onako kako smo ga svi priželjivali. Požurujemo jedni druge kako bi što pre krenuli na uspon. Poveća kolona je krenula. Lagano ujednačenim ritmom, koga diktira četvorogodišnja Marija, napredujemo ka vrhu. Sačekujemo zaostale i pronalazimo gelere i metke iz prvog svetskog rata. Koliko li je municije utrošeno na ovim prostorima kada je i danas na svakom koraku pronalazimo? Na kraju smo skijaških žičara. Još malo pa smo na vrhu. Polako se pojavljuje vrh Kapele. Zapalimo sveće divjunacima i poklonismo se senima ratnika. Nema srpske kuće koja nije dala barem jednog vojnika u prvom ratu. Možda baš na ovim mestima počivaju naši dedovi i pradedovi. Oni koji su prvi put, presrećni su što se nalaze na vrhu čuvene istorijske planine. Nakon slikanja, istim putem, se vraćamo ka autobusu. Od pedeset planinara četrdeset osam je bilo na vrhu.

Nastavljamo putovanje ka Paraliji i stižemo dosta rano. Nakon smeštaja, u nama već dobro poznatom hotelu, stigismo i da se okupamo. Sutradan do polaska smo razgledali grad i maksimalno koristili jako sunce i toplo more. Produženo leto je mamilo neočekivano mnogo kupaca za ovo doba godine.

Kajmakčalan (2521m)

Pošli smo

Buđenje bogova

Olimp je prirodni i mitski spomenik Grčke. Po predanjima je Olimp planina bogova. Planinski venac se prostire neposredno uz obalu Egejskog mora. Sa juga je oivičen Tesalijom, sa severa Egejskom Makedonijom. Pravac prostiranja planinskog venca je sever-jug. Najviši vrh Olimpa je Mitikas (2918m). Pored Mitikasa, preko 2900m su, Skolio (2911m) i Stefani (2909m). Uobičajeni pristup najvišim vrhovima Olimpa je iz Litochorona i Prionija. Sa severne strane je planina dosta nepristupačna mada je sa zapada moguć uspon iz Kikinopolisa. Zbog svoje mitologije i lepote, Olimp masovno posećuju turisti, ljubitelji prirode i planinari.

Priprema za završni uspon

Po planu krećemo ka Olimpu. Uz kratko zadržavanje u Litohoru, gde obidismo centralni trg, nastavljamo ka Prionima polaznom mestu za uspon na Olimp. A na Prionima (1050m) ogromna gužva. Jedva nađosmo mesto na prepunom parkingu. Nakon kraće pripreme za uspon krećemo utabanom stazom u koloni. Usput susrećemo planinare koji se vraćaju iz doma. Kraj je vikenda pa žure u dolinu. Na usponu odmaramo na poznatim mestima. Prva pauza je nakon trista metara penjanja, druga nakon šesto i treća je dom. Za nepuna tri sata smo stigli do Pl. doma „A“ (2100m). Sa osmehom nas je dočekala Marija i dala raspored ležaja po sobama. Odavno nije bila tako homogena grupa neopterećujuća za vodiče.

E4 - evropski pešački put

Ka Skali

Mitikas, pogled sa Skale

Na vrhu Mitikas (2918m)

Sa prestankom rada generatora odlazimo na spavanje. Sutradan smo svi na nogama u zakazano vreme. Krenuli smo u cik zore. Pojedini, još sanjivi, se teturaju u koloni. Prva pauza je na raskrsnici staze. Zbog dosta neiskusne grupe malo smo promenili plan pa svi krećemo na Skalu pa na Mitikas. Na Olimp je krenuo 41 planinar i svi su izašli na Skalu (2866m). Neiskusni odustaju, vraćaju se u dom, manje umorni odlaze na Skolio(2911m) a trideset krće na Mitikas. Nakon silaska sa Skale, nekih stotinak metara, nastavlja se uspon ka vrhu. Na putu do vrha smo osigurali neke detalje što je ohrabrilo neiskusne planinare. Na Mitikasu (2918m) lepo vreme izvanredan pogled. Fotografisemo se po grupicama, pojedinačno i jedna zajednička. Svi koji su krenuli sa Skale popeše Mitikas. Veći deo grupe se vraća istom stazom ka Skali i domu a jedanaest planinara nastavlja ka Stefaniju.

Najpre silazimo nis strmi kuloar do kružne staze koja povezuje domove na Olimpu i ponovo kuloarom ka Stefaniju. Vreme se menja pa požurujemo ka vrhu. Završni uspon na Stefani je nešto zahtevniji od Mitikasa. Za svaki slučaj napravili smo gelender i nadgledali svakog planinara ponaosob do metalne kutije na vrhu. Ponovo se fotografišemo i žurimo da se što pre sklonimo sa vrha. Nakon silaska sa Stefanija izađosmo iz oblaka. Sad se lakše diše. Kružnom stazom se vraćamo u dom A, odmaramo i ponovo nizbrdo do autobusa.

Kroz kuloar

Stefani

Po planu se vraćamo za Beograd. Usnuli autobus je sa neophodnim pauzama stigao rano u naš glavni grad. Po prvi put su sa nama bili planinari novog društva iz Sjenice-Zmajevac. Nadam se da su zadovoljni. Doviđenja do narednog Olimpa.

Vodič: Vladisav Matković